

عنوان مقاله:

مقایسه روش تدریس سنتی و روش فعال با الگوی ون هیلی در یادگیری درس هندسه

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی پیشرفت های اخیر در مهندسی و علوم نوین (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

کلثوم دلفان - آموزش و پرورش ناحیه 1 خرم آباد- دبیرستان مرحوم احمد حبیبی

خلاصه مقاله:

در این پژوهش سعی شده است ضمن پرداختن به مشکلات یادگیری هندسه روش هایی برای آموزش بهتر والگویی عملی منطبق بر مفاهیم و مباحث هندسه ارائه شود. جامعه آماری این پژوهش دانش آموزان دو کلاس اول ریاضی می باشند. برای جمع آوری اطلاعات از دو نوع ابزار شامل ارزشیابی تکوینی بصورت کتبی و پرسشنامه کتبی استفاده شده است. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی و آمار استنباطی شامل آزمون Paired t-test بهره گرفته شده است. نتایج این پژوهش نشان می دهد که الگوی ون هیلی باعث رشد تفکر هندسی دانش آموزان و توانا ساختن آن ها در این درس می شود و مقایسه بین اثر رویکرد آموزشی برمبنای الگوی ون هیلی و تدریس سنتی تاثیر مثبت این الگو را نشان می دهد. در این تحقیق از روش تدریس فعال بر اساس مدل ون هیلی، روش تدریس مشارکتی استفاده شده است. نتایج نشان می دهد که بین نمرات گروه A که هندسه را به روش غیرفعال یاد گرفته اند و نمرات گروه B که هندسه را به روش فعال یاد گرفته اند تفاوت معناداری وجود دارد. این تفاوت نشان می دهد بهره-گیری از روش های آموزش فعال هندسه در پیشرفت تحصیلی، توانایی حل مسئله و انگیزه پیشرفت دانش آموزان موثر است.

کلمات کلیدی:

آموزش هندسه، روش فعال، دانش آموزان دبیرستان، ون هیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/974794>

